діяльности. А все ж яку велику ролю прийшлось відограти нашим Січовим Стрільцям, які зі скромних початків виросли до важливої мілітарної сили, що станула в осередку та повела прогресивне, творче зростання нашого народу. З якою гордістю згадуємо ці світлі дні на шої історії та як дуже цінимо й розуміємо їх важливість.

Ще більше переконливі вони сьогоднішнього дня. Переживаємо важливу, історичну хвилину творення СС. Стрілецької Дивізії Галичина. Може й не кожний у цих твердих днях боротьби ідей, потуг і творення нової дійсности розуміє всю важливість цієї події. Та ніхто не схоче напевно відмовляти їй передового значення для нас — українців. Здається, не було ні одного українця, який не підтверджував би голосно, що, чого ж нам, мовляв, можна сподіватись, що ніхто в історії дарунків не робить, що без військової сили народи ніколи не могли й не зможуть запевнити собі права жит тя й таке інше. Сьогодні якраз час, коли маємо змогу цю військову опору творити. І без сумніву всі ми з радістю, з ентузіязмом прийняли цю змогу. Це наглядно підтверджують вістки з усіх-усюдів про маніфестаційні збори в цілому краю з нагоди проголошення сформування СС. Стрілецької Дивізії Галичина, про масовий наплив добровольців, як і колишніх старшин, підстаршин і вояків, так і зовсім молодих громадян, які ще в ніякій армії не служили. Наш народ, який продовж історії виказав свій військовий запал і свій творчий, незв'язаний дух, і тим разом дає докази своєї живучости та організованої постави до життя тим більше, що справа йде про боротьбу з найбільшим його ворогом — большевизмом.

Сильна ворожа пропаганда, яка всіма способами старається перешкодити цій великій справі, проходить мимо нашого організованого загалу. Нечисленні одиниці, які хочуть вірити у наївні аргументи ворожої пропаганди, стараються лише знайти оправдання для своєї власної поведінки, яку зумовлюють: піклування своїми шкурними справами та боязнь перед фронтом.

Головна важність хвилини — це сам факт організації військової сили, цієї сили, без якої ніякий народ не може думати про своє існування. І це головний момент справи; його добре розуміє наш народ. Те, що в набірні комісії йдуть масово студенти, інтелігенція, наші селяни, робітники — це доказ, що наш загал здає собі ясно справу, яку важність має військова сила для творчого буття народу. У днях, коли твориться нова дійсність, наш народ не хоче бути німим споглядачем; хоче діяти, співдіяти у творенні цієї нової дійсности, щоб і собі здобути в ній належне місце.

Хочете бути співтворцями нового життя Нвовій Европі — ідіть масово в ряди Галицької Дивізії!

„Я хочу бути вояком"

У Набірній Комісії у Львові

Львів, 7 травня.

У Набірній Комісії, яка приміщена в ратушевому будинку на II-ому поверсі (вхід через кімнату ч. 29) велике пожвавлення. Вже від ранку спрямовують туди свої кроки численні добровольці, які зголошенням до СС. Стрілецької Дивізії Галичина хочуть заманіфестувати свій патріотизм і готовість та охоту до боротьби за право на життя. Кімнати, в яких працює Набірна Комісія, прибрані німецькими та українськими національними прапорами, коліровими репродукціями відзнаки СС. Стрілецької Дивізії Галичина, пропагандивними афішами. За столами урядовці та машиністки. Раз-у-раз до кімнат входять нові й нові групи людей. Це передусім молоді хлопці, 20 до 25-річні. В усіх бадьорий вираз обличчя, певний хід і ясні, горді очі. Всі вони радо виповнюють анкетні листки та чітко й виразно подають свої прізвища, адреси та інші особисті дані урядовцям. Урядовці втягають кожного по черзі у реєстр і видають посвідку зголошення.

Ось на залі група юнаків оглядає взаємно свої посвідки зголошення. Хлопці молоді, та розмова у них поважна. Вони застановляються над питанням, яке забезпечення дістануть вояки СС. Стрілецької Дивізії Галичина після від бутої служби, як будуть забезпечені їхні рідні підчас їхньої служби. Відповідь дістають вони негайно. Ввічливий керманич Набірної Комісії, сотник Левицький, вияснює, що по відбутій службі кожний вояк СС. Стрілецької Дивізії Галичина трактований буде на тих самих основах цивільного забезпечення, як німецькі вояки по звільненню. До нього відноситимуться теж приписи про соціяльне забезпечення по шкодованих війною. Теж членам родини, це є тим особам, до утримання яких доброволець є законно обов'язаний, у першій мірі отже: жінці, батькам і дітям запевняється ту саму допомогу, яку одержують родини німецьких вояків.

Та ось уже нова справа до вирішення для сотника Левицького. Перед Комісією станув 16-річний хлопець і теж хоче вписатись у реєстр добровольців. Він, правда, доб ре розвинений, але таки замолодий до військової служби. Та якже ж йому погодитись із думкою, що не піде до війська, коли в нього ця постанова не від нині та ще й ось інші юнаки зараз передразнюють, мовляв: „Піди, но, молодче, нам папіросок принеси". І соромно, що такий молодий, і жалко, що не хочуть вписати до війська. Та це частий випадок. Деякі хлопці приходять таки зі своїми батьками. Батько — колишній вояк і син уже здоровий молодець — так і разом зголошуються до боротьби за свій край.

Набір іде ввесь день. Чотири просторі кімнати, прибрані святково, гомонять ввесь день людським гамором і поривом. Ось це тут народжується нова збройна сила, яка піде слідами своїх славних батьків на бій за свої права, тут родиться той дух, який заважить на нашому майбутньому, тут голосяться ті люди, які зі зброєю в руках хочуть різьбити долю своєї Батьківщини. Набірна Комісія працює дальше.

Вчора зістрілено совєтам 149 літаків

Завзяті бої за Кубанський причілок. — Над Орлом збито 50 літаків. — Геройський спротив німецьких та італійських військ у Тунісі.

З Головної Кватири Фюрера, 7 травня.

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

На східному фронті Кубанського мостового причілка тривають завзяті оборонні бої. Большевиків, які при піддержці численних танків заатакували наші становища, відбито криваво знову.

В багатьох завзятих повітряних боях і вогнем протилетунської артилерії зістрілено вчора 149 літаків; ще 9 совєтських літаків збила піхотна зброя. З того 50 літаків знищено із групи 70-ти літаків, які невдачно налетіли на Орел. Власні втрати на цілому східному фронті виносять 5 літаків. Прибережні батерії фльоти затопили на морському каналі біля Ленінграду 2 совєтські сторожеві човни та ще 2 човни важко пошкодили.

В Тунісі заатакував ворог багато переважаючими з'єднаннями піхоти і танків, яким помагали сильні ескадри летунства, німецько - італійські становища на північному та середньому фронтових відтинках. Не зважаючи на геройський спротив німецьких та італійських військ і не зважаючи на відпір численних наступів, підчас яких збито 12 танків і взято кілька соток полонених, вдався ворогові на одному місці глибокий прорив. Битва триває в завзятих боях.

Перед західно-французьким побережжям одинокий німецький човен охорони порту збив з-поміж одної налітаючої ескадри 2 британські літаки.

Збито 233 терористичні бомбардувальники

Німецькі успіхи продовж 10-ох ночей

БЕРЛІН, 7 травня. (—) Британські бомбардувальні атаки на обшир Німеччини в минулому місяці були звернені майже виключно **проти німецького цивільного населення.** Це видно ясно і виразно, коли розглянути шкоди, які повстали підчас тих 10 квітневих ночей, в яких британці атакували німецький обшир. Крім сотень житлових домів знищено підчас тих терористичних атак лікарні, лазарети, а також багато церков та інших культурних установ. Тільки однієї ночі британці поцілили важко дві церкви та дві лікарні в одному місті. Населення в атакованих обширах зазнало великого горя.

Згідно з бездоганними німецькими обчисленнями, в цих 10-ох ночах ворог утратив над німецьким обширом щонайменше 233 бомбардувальні літаки. Із цих ворожих літаків поверх 80% були чотиромоторові бомбардувальники. Крім втрати матеріялу і праці, втрата 233-ох багатомоторових літаків по тягає за собою відпад технічного персоналу, а саме, 1,600 чоловіка летунської залоги з довголітнім вишколом.

Цифри збитих літаків, обчислені з німецького боку, не обіймають одначе всіх втрат, що їх зазнали в дійсності британці. Багато інших машин, поцілених протилетунською артилерією або пошкоджені підчас обстрілу нічних ловецьких летунів зазнали пошкоджень та при відвороті пропали над морем, або аж над англійським островом і цих втрат з німецького боку не можна було ствердити. Але навіть, коли не брати на увагу ворожі втрати, які не можна було сконтролювати, то все таки знищення 233-ох бомбардувальників — це значить три летунські ескадри воєнної сили разом з машинами і персоналом — це знищення становить дуже сильний удар, який не може лишитися без серіозних наслідків для британського летунства.

„Престіж Рузвельта потерпів пониження"

РИМ, 7 травня. (—) У висліді польсько-совєтського конфлікту зазначуються суперечки між Англією та Злученими Державами. Стверджує це велика частина італійської преси, яка покликується при цьому на відомості з Лісбони, Південної Америки, Стокгольму та інших джерел. Лондон — пише „Пополо ді Рома" — реагує на совєтсько-польський конфлікт відновою своєї традиційної політики, яка від соток років завжди веліла відпекуватися від своїх союзників, якщо цього вимагали власні інтереси та бажання злигатися з ким іншим. Тому й тепер Англія виконує на 100% усі бажання Совєтів та зовсім не відстрашиться повної ліквідації табору генерала Сікорського. Зате у Вашингтоні — додає італійська преса — не погоджуються на таку поквапність і слухняність у відношенню до всіх бажань Сталіна. Польсько-совєтська бомба — пише щоденник „Мессаджеро" — вибухла в тому моменті, коли Рузвельт хотів довести до особистої зустрічі зі Сталіном. Таким чином поведінку Сталіна у відношенні до польської еміграції уважають в Америці подекуди відповіддю Москви на залицяння Рузвельта. Особистий престіж Рузвельта потерпів на тому, що у хвилині, коли він заходився біля зорганізування своєї зустрічі зі Сталіном, Сталін нічого не повідомляючи американського амбасадора, викликав опантеличення в аліянтському таборі своєю нотою до Сікорського. Тому не виключене, що в дальших наслідках польсько-совєтської колотнечі прийде погіршення совєтсько-американських відносин.

ПРОМОВА МУСОЛІНІ В РИМІ

РИМ, 7 травня. (—) В Римі на Пяцца Венеція зібралася вчора ввечері кількатисячна маса народу після того, як новоіменований секретар партії міністер Скорца прийняв достойників фашистівської партії. Мусоліні сказав до зібраного народу коротку промову. 9 років тому — говорив Мусоліні — з цього місця проголошено закінчення африканської кампанії та створення італійської імперії. Цей розвиток сьогодні ще не закінчений. Якщо події останнього часу довели до сучасної ситуації, то не означає тільки перерву, а не закінчення розвитку подій Італія мусить вернутися до Африки і вона вернеться туди. Коли Дуче ще раз заявив, „Ми вернемося до Африки", тоді вибухнули гучні бурхливі овації.

Вся туга і зусилля багатьох міліонів італійців іде в тому напрямку — говорив далі Дуче — щоб вернутися до Африки і там закінчити історичну місію, яку Італія взяла на себе на африканському континенті. Бог справедливий. Італія безсмертна. Ми переможемо. Для міліонів італійців, що тужать за поворотом до Африки, є тільки одні ліки: поворот. І ми вернемося!

ЗІРВАННЯ ДИПЛОМАТИЧНИХ взаємин між ЗДА І МАРТИНІКОЮ

ЛІСБОНА, 7 травня. (—) Як треба було сподіватися. Злучені Держави Америки зірвали дипломатичні взаємини із Мартинікою. Міністер закордонних справ ЗДА Гелл повідомив французького адмірала Роберта, що відкликає американського генерального консуля і одночасно уважає неважними всі договори з Мартинікою. Американська преса містить у зв'язку з тим відкриті погрози.

АМБАСАДОР ДІКГОФ ПЕРЕДАВ ФРАНКОВІ ВІРЧІ ГРАМОТИ НІМЕЦЬКОГО УРЯДУ

МАДРИД, 7 травня. (—) Новий німецький амбасадор в Еспанії д-р Дікгоф, що прибув туди на місце померлого амбасадора Мольтке, передав голові еспанської держави, генералові Франкові у королівському замку в Мадриді свої вірчі грамоти. Після того між генералом Франком і німецьким амбасадором відбулася довша розмова, вдержана в дусі німецько-еспанської приязні.

Шігемітсу: Незмінна політика Японії

ШІГЕМІТСУ: НЕЗМІННА ПОЛІТИКА ЯПОНІЇ

ТОКІО, 7 травня. (—) Часопис „Токіо Асагі Шімбун" повідомляє, що новий японський міністер закордонних справ Шігемітсу перед своєю подорожжю до Ізе-Шрейн, виголосив до урядовців і службовців свого міністерства промову, в якій накреслив напрямні для діяльности японського міністерства закордонних справ. Він ствердив, що зміна на становищі японського міністра закордонних справ не означає зміни вже від давна ясно устійненої національної політики країни. Ця політика має на меті створити велико-східно-азійський життєвий простір для всіх народів цього обширу, у тісній співпраці із союзними націями Німеччиною та Італією осягнути новий світовий порядок через знищення ворогів Англії і Америки.